

TARANGA. 19.

ततो वत्सेश्वरं प्राह तत्र यौगन्धरायणः,
राज्ञन् दैवानुकूल्यं च विद्यते पौरुषं तव । १
नीतिमार्गे च वयम् अयम् अत्र किञ्चित्कृतश्रमाः,
तद् यथाचिन्तितं शीघ्रं कुरुष्व विज्ञयं दिशां । २
इत्य् उक्तो मन्त्रिमुख्येन राजा वत्सेश्वरो ऽब्रवीत्,
अस्त्वं एतद्, वड्ढविघ्नास् तु सदा कल्याणसिद्धयः । ३
अतस् तदर्थं तपसा शम्भुम् आराधयाम्य् अहं,
विना हि तत्प्रसादेन कुतो वाञ्छितसिद्धयः । ४
तच् क्त्वा च तपस् तस्य मन्त्रिणो ऽप्य् अनुमेनिर,
सेतुबन्धोद्यतस्य अब्धौ रामस्य 'एव कपीश्वराः । ५
तंतस् तं सह देवीभ्यां सचिवैश्च तपःस्थितं
त्रिरात्रोपोषितं भूयं शिवः स्वप्ने समादिशत् । ६
तुष्टो ऽस्मि ते, तद् उत्तिष्ठ निर्विघ्नं जयम् आप्स्यसि,
सर्वविद्याधराधीशं पुत्रं च 'एव अचिराद् इति । ७
ततः स बुबुधे राजा तत्प्रसादकृततल्लमः
अर्कांशुरचिताप्यायः प्रतिपद्यन्द्रमा इव । ८